

suscéptis, pridie Nonas Júnii anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio Festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum in ecclesiá sanctæ Mariæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miraculis clarum, Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos, Pius vero Séptimus Póntifex Máximus, novis fulgéntem signis, anno millésimo octingéntésimo séptimo, Sanctórum albo adscrípsit. *R.* Iste homo.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. (120)

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum com. præc.

DIE V. JUNII.

S. Bonifacii, Episc. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. (39) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui multitudinem populórum beáti Bonifáccii, Mártiris tui atque Pontíficis, zelo ad agnitióem tui nóminis vocáre dignátus es : concéde propítius ; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Añã. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cón-didit ore, manu.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *R.* Et osténdit illi regnum Dei.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BONIFACIUS, ántea WinfríduS appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aver-sátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimam

sæculi illécebris permutáre frustra tentásset, Monastérium ingréditur, et sub beáti Wolphárdi disciplína ómnium virtútum, ac scientiárum género imbúitur. Annum agens trigésimum Sacerdotio insignitur, ac verbi divini prædicátor assíduus, magno animárum lucro hoc in múnere versátur. Attamen regnum Christi adaugére desiderans, continuo flebat ingéntem multitudinem barbarórum, qui ignorantiae ténebris immérsi, dæmoni famulábantur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inextinguibili ardóre accrésceret, divíno Númine per lácrymas et oratiónes exploráto, facultátem a Monastérii præpósito obtínuit ad Germánicas oras proficiscéndi.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ex Anglia duóbus cum sóciis navim solvens, Dorestádium in Frísiæ óppidum venit. Cum

autem bellum gravíssimum inter Frisónum regem Radbódum, et Cárolum Martéllum exarsisset, sine fructu Evangélium prædicávit; quaprópter in Angliam revérsus, ad suum redívit Monastérium, cui invítus præficitur: post elápsum biénnium ex consénsu Epíscopi Vintoniénsis munus abdicávit, et Romam proféctus est, ut Apostólica auctoritate ad Gentílium conversiónem delegarétur. Cum ad Urbem pervénisset, a Gregório Secúndo benigne excípitur, pro Winfrído Bonifácio a Pontífice nomináto. In Germániam directus, Thuríngiæ, Saxoníæque pópulis Christum annuntiávit. Cum intérea Radbódus Frísiæ rex ac infestissimus Christiáni nóminis hostis occubuisset, Bonifácio ad Frisónes rédiit, ubi sancti Willebrórdi sócius per triénnium tanto cum fructu Evangélium prædicávit, ut, destrúctis idolórum si-

mulácris, innúmeræ vero Deo ecclésiæ excitarentur.

R. Desidérium animæ.

Lectio vj.

A SANCTO Willebródo ad Episcopále munus expetitus, illud detrectávit, ut prómptius infidélium salutí instáret. In Germaniam profectus, plura Hassórum millia a dæmonis superstitione avocávit. A Gregório Pontífice Romam evocátus, post insignem fidei professionem Episcopus consecrátur. Exínde ad Germános redux, Hássiam, et Thuringiam ab idololatriæ reliquiis pénitus expurgávit. Tanta propter mérita Bonifácus a Gregório Tértio ad dignitatem Archiepiscopálem evéhitur, et tertio Romam profectus a Summo Pontífice Sedis Apostólicæ Legátus constitúitur: qua insignitus auctoritate, quátuor Episcopátus instituit, et várias Synodos celebrávit, inter quas Concílium Le-

ptinénse memorábile est apud Belgas in Cameracénsi Diocési celebrátum; quo quidem témpore ad Fidem in Bélgio adaugéndam egrégie cóntulit. A Zacharía Papa creátus Moguntínus Archiepiscopus, ipso Pontífice jubente, Pipinum in Regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willebródi Ultrajecténsem Ecclésiám gubernándam suscepit, primo per Eobánum, deínde per seípsum, dum ab Ecclésiá Moguntína absolútus, Ultrajecti resédit. Frisónibus ad idololatriám relápsis Evangélium prædicáre rursus aggreditur; cumque officio pastoráli occuparétur, a bárbaris et impiis homínibus juxta Bornam flúvium cum Eobáno Coepiscopo, multisque áliis cruenta cæde peremptus, martyrii palma condecorátur. Corpus sancti Bonifácii Moguntiam translátum, et, ut ipse vivens petierat, in Fuldénsi monastério, quod exstrúxerat, re-

cónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit. Pius autem Nonus Póntifex Máximus ejus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiám exténdit.

R. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélij secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem ; et cum sedísset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte c. 2. et 3.

BEATI mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est : Et in simplicitáte cordis quæríte illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex

cor. Et quemádmódu m lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis ; ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest. Beáti pacífici : quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat, et ideo filii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique filii similitúdinem patris habére debent.

R. Coróna áurea.

Lectio viij.

PACIFICI autem in semetípsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes, et subjiciéntes ratióni, idest, menti, et spíritui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum, et excéllens, hoc ímperet, céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis, bestiísque commúnia : atque idípsum, quod excéllit in hómine,

idest, mens, et rãtio subjiciãtur potiõri, quod est ipsa vëritas, Unigënitus Filius Dei. Neque enim imperãre inferioribus potest, nisi superiori se ipse subjiciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra hominibus bonæ voluntãtis : hæc vita consummãti perfectique sapiëntis.

R. Hic est vere Martyr.

Lectio ix.

DE hujusmodi regno pacatissimo et ordinatissimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui perversis inordinatisque dominatur. Hac pace intrinsecus constituta atque firmata, quascumque persecuciones ille, qui foras missus est, forinsecus concitaverit, auget gloriam, quæ secundum Deum est : non aliquid in illo ædificio labefactans, sed deficientibus machinis suis innotescere faciens, quanta firmitas intus extructa sit. Ideo sequitur : Beati, qui persecutionem patiun-

tur propter justitiam : quoniam ipsorum est regnum cœlorum.

Te Deum laudamus. 63.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum com. præc.

DIE VI. JUNII.

S. Norberti, Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (86) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beatum Norbertum, Confessorem tuum atque Pontificem, verbi tui præconem eximium effecisti, et per eum Ecclesiam tuam nova prole fecundasti : præsta, quæsumus ; ut ejusdem suffragantibus meritis, quod ore simul et opere docuit, te adjuvante, exercere valeamus. Per Dominum.

Et fit com. S. Bonifacii, Aña. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

Y. Justus ut palma florëbit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur. **Oratio.** Deus, qui multitudinem. 275.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NORBERTUS nobilissimis parentibus natus adolescens liberabilibus disciplinis eruditus, in ipsa postea Imperatoris aula, spretis mundi illecebris, ecclesiasticæ militiæ adscribi voluit. Sacris initiatus, rejectis mollibus ac splendidis vestibus, pellicea melote indutus, prædicationi verbi Dei se totum dedit. Abdicatis ecclesiasticis proventibus satis amplis, et patrimonio in pauperes erogato, semel in die sub vespere solo cibo quadragesimali utens, nudisque pedibus et lacera veste sub brumali rigore incedens, miræ austeritatis vitam est aggressus. Potens igitur opere et sermone, innumeros hæreticos

ad fidem, peccatores ad poenitentiam, dissidentes ad pacem et concordiam revocavit.

R. Inveni David.

Lectio v.

CUM Lauduni esset ab Episcopo rogatus, ne a sua diocesi discederet, desertum in ea locum, qui Præmonstratus dicebatur, sibi delegit: ibique tredecim sociis aggregatis, Præmonstratensem Ordinem instituit, divinitus accepta per visum Regula a sancto Augustino. Cum vero ejus fama sanctitatis in dies magis auferetur, ac plurimi ad eum quotidie discipuli convenirent, idem Ordo ab Honório Secundo, aliisque summis Pontificibus confirmatus, ac pluribus ab eo monasteriis ædificatis, mirifice propagatus est.

R. Posui adjutorium.

Lectio vj.

ANTVERPIAM accersitus in ea urbe Tanchellini nefariam hæ-

resim profligavit. Prophético spiritu, et miraculis claruit. Archiepiscopus tandem (licet reluctans) Magdeburgensis creatus, ecclesiasticam disciplinam, præsertim cœlibatū, constanter propugnavit. Rhemis in Concilio Innocentium Secundum egregie adjūvit; et Romam cum aliis Episcopis profectus, schisma Petri Leonis compræssit. Postræmo vir Dei mēritis et Spiritu sancto plenus Magdeburgi obdormivit in Dōmino, anno salutis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Jūnii.

B. Iste est qui ante.

In iij. Noct. Homilia in Evang.

Homo peregere, *de Comm.* (105)

DIĒ IX. JUNII.

SS. Primi et Feliciani, Mart.

Ad Vesperas, Añā. Istórum. V.

Lætāmini, *ut supra.* - 266

Oratio.

FAC nos, quæsumus Dōmine, sanctórum Mártyrum tuórum,

Primi et Feliciáni, semper festa sectári: quorum suffrāgiis protectionis tuæ dona sentiāmus. Per Dōminum.

Lectio ij.

PRIMUS et Feliciānus fratres, in persecutiōne Diocletiāni et Maximiāni accusāti christiānæ religionis, in vīncula conjiciūntur: quibus solūti, inde eripiūntur ab Angelo. Mox ad Prætorem adducti, cum Christiānam fidem acerrime tuerēntur, alter ab altero distrācti sūnt: ac primum vārie tentāta est constāntia Feliciāni. Sed cum suasóres impietatis se posse quidquam verbis proficere desperārent, affixis stīpiti mánibus ejus et pēdibus, ipsum sine cibo et potu inde trīduum pendēntem reliquērunt. Postrīdie ejus diēi Prætor vocātum ad se Primum sic affātur: Vides, quanto sit prudēntior, quam tu, frater tuus, qui obsecūtus Imperatōribus, apud ipsos est honorā-

tus? Quem **si** tu quoque imitari volueris particeps eris ejus honoris et gratiæ.

B. ij. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cœlestia. **ŷ.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Gloria Patri. Contemnentes.

Lectio iij.

Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognovi ex Angelo. Utinam quemadmodum sum cum eo voluntate conjunctissimus, sic ab eodem ne martyrio disjungar! Quo dicto excanduit Prætor, et ad cæteros cruciatus, quibus Primum affecit, præsentem jam Feliciano, liquatum igne plumbum in os ejus jussit infundi. Mox utrumque perducere imperat in theatrum, in eosque immitti

duos leones: qui prostrati ad eorum genua capite et cauda ipsis blandiebantur. Ad id spectaculum cum amplius duodecim millia hominum convenissent, quingenti cum suis familiis christianam religionem susceperunt. Quibus rebus permotus Prætor, eos securi percute jussit.

Te Deum laudamus. 63.

Ad Laudes, Aña. Vestri capilli. ŷ. Exsultabunt, ut infra. 323.

DIE X. JUNII.

S. Margaritæ, Scotorum Reginae, Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. (162) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beatam Margaritam reginam eximia in pauperes charitate mirabilem effecisti: da ut, ejus intercessione et exemplo, tua in cordibus nostris charitas jugiter augeatur. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARGARITA, Scotórum regina, patérno Angliæ Regum, matérno Cæsarum sángine claríssima, illústrior adhuc fuit christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exsulábat, post exáctam summa cum pietáte puerilem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo Anglórum rege ad patérni regni fastígium vocabáatur, in Angliam venit : mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ líttore solvens, vi tempestátis expúlta, seu vérius divínæ providéntiæ consílio dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo tértio Scotórum regi, egrégiis ejus dótibus capto, nupsisset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus trigínta, quibus regnávit

annis, toti regno mirífice prófuit.

℞. Propter veritátem.

Lectio v.

INTER regáles delicias corpus afflictatióibus, ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatióibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermiserit. Divíno cúltoi addictíssima, templa plúrima, et cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili, ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliorem frugem, et ad simília suis exercitatióibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et feliciter educávit, ut eórum pleríque, quemámodum et Agatha mater, et Christína soror,

sanctissimum vitæ genus amplè-
xi sint. Univerſi demum regni
felicitati cõsulens, a vitiis om-
nibus, quæ furtim irrèpserant,
pópulos expurgávit, eisque mo-
res christiána pietáte dignos re-
stituit.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

Nihil tamen æque in illa mirá-
bile fuit, ac flagrantissima
charitas erga próximos, præser-
tim egénos, quorum numerosis
grégibus non modo stipem áffa-
tim suppeditare, verum étiam
trecéntis quotidie matérna beni-
gnitate dapes præbere, flexis gé-
nibus in morem ancillæ mini-
strare, régiis manibus pedes
abluerè, et pressis étiam óculis
úlcerà foverè, solémne hábuit.
His porro, aliisque piis súmpti-
bus non régias tantum vestes, et
pretiósà monília distráxit, sed
ipsum non semel exháusit ærá-
rium. Tolerátis demum ad pa-

tiéntiæ miraculum acerbissimis
dolóribus, ánimam, seméstri cór-
poris ægrotatióne purgátam, Au-
ctóri suo quarto Idus Júnii red-
didit. Quo témporis moménto
fácies ejus diutúrni morbi mácie
ac pallóre fœdáta, insólita qua-
dam venustáte reflóruit. Miris
étiam post mortem prodigiis cla-
ra, et Cleméntis Décimi auctóri-
táte in Scótiæ Patrónam accépta,
ubique terrárum religiosissime
cólitur.

R. Fallax grátia.

In iij. Noct. Homilia in Evang.

Símile est regnum cœlórum the-
sáuro. **de eodem Comm. (164)**

Vesp. de seq., cum comm. præc.

DIE XI. JUNII.

S. Barnabæ, Apostoli.

Duplex majus.

Omnia de Comuni Apost. (1)
præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Bárnabæ
Apostoli tui méritis et inter-